

Çocuk Hikayesi: "Krakerler, Peynir ve Portakal Suyu"

Yazan: Gina Wahlen

Günaydın, çocuklar! Kaçınız aileniz ya da arkadaşlarınızla birlikte yürüşü sever? [Ellerini kaldırsınlar]. Ve kim gerçekten uzun yürüyüşler yapmayı sever? Yürüyüş yapmak için nereye gitmek istersiniz? [İki veya üç çocuğun kısa cevaplar vermesine izin ver]. Günümüzün hikayesi, Grand Teton Ulusal Parkı adında güzel bir yerde yürüşe giden Clint ve Gina adında iki genç hakkındadır. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Wyoming eyaletinde bulunan bu büyük parkta dağlar, göller ve dereler ile orada yaşayan birçok farklı hayvan vardır.

Günün başında, Clint ve Gina, birilerinin onlara anlattığı güzel bir çiçek çayırını bulmak için kısa bir yürüş yapacaklarını düşünüyorlardı. Yanlarına yemek ya da su almadılar, ama bir sorun olmayacağına karar verdiler, çünkü çok uzak yürümeyeceklerdi.

Kısa yürüyüşlerine başlamak için sal gibi bir tekneye bindiler ve tekne görevlisi onları Jenny Gölü'nün diğer yakasına götürünceye ayakta durdular. Gölün diğer tarafına geldiklerinde, Gina ve Clint saldan atladılar ve sonra çiçek çayırlarına götüren patikayı takip ettiler. Sabah havası taze ve serindi ve bu iki kişi kuşların patika boyunca ağaçlar içinde şarkı söylediğini duyabiliyordu. Yol boyunca güzel manzaraların ve seslerin tadını çıkararak yürümeye devam ediyorlardı.

Yaklaşık bir saat yürüdükten sonra vaat edilen çiçek çayırına ne zaman ulaşacaklarını merak etmeye başladılar. Elbette hemen bir sonraki köşede olmalı diye kendi kendilerine düşünüyorlardı.

Bir saat daha geçti ve yaz güneşi gökyüzünde yükseldi ve gün daha sıcak olmaya başladı - çok daha sıcak. Clint ve Gina susuz kalmaya başlamışlardı ve keşke yanımızda su getirseydik diye söylendiler.

Zaman geçtikçe ikisi daha fazla susadı, ancak yine de yürümeye devam ediyorlardı. Ve gün daha da ısınmıştı. Bu arada, Gina sadece susuz kalmayıp, karnı da acıkmıştı. Çok acıkmıştı ama yiyecek bir şey yoktu - hiçbir şey yoktu ve bir şey satın almak için de bir yer yoktu. Şimdi o gerçekten yemek ve içmek için bir şeyler getirmiş olmayı diliyordu, ama ne yapabilirdi? Ancak bir şey yapabileceğini biliyordu - dua edebilir ve sorunu İsa'ya anlatabilirdi.

Ama biliyor musun ne oldu? İsa'ya söylemekten utanmıştı, çünkü sonuçta yemek ya da su almaması kendi hatasıydı. Kendisini bu karmaşaya sokan kendi hatası olmasına rağmen, İsa'ya sorunundan bahsedebileceğini düşünüyor musunuz? (1 veya 2 çocuğun kısa cevap vermesine izin verin).

Evet, sorunu İsa'ya anlatmaya karar verdi. "Sevgili İsa," diye yürüşün devamında dua etti Gina, "Ben çok susadım ve acıktım. Keşke yemek ve içmek için bir şeyler getirmiş olsaydım, böyle yapmadığıma utanıyorum. Ama merak ediyorum, bana yardım eder misin? Bunun acil bir durum olmadığını biliyorum, ama Kutsal Kitap'ta Senin insanlara ekmek ve su sağlama sözün var, belki bana da bir şeyler gönderebilirsin diye merak ediyorum. Teşekkür ederim. Amin."

Yürümeye devam ederken, Gina dua ettiğine sevindi. Ama yine de hiçbir şey olmadı. Gagalarıyla ekmek taşıyan hiçbir kuş gelmedi. Su içmek için küçük bir nehir de yoktu. Ancak bunun yanında onu rahatsız eden başka bir şey vardı.

Aslında, ekmek ve su yeterince iyi olurdu, ama Gina gerçekten daha fazla şey istedi, ancak Tanrı'dan istemek için çok utanıyordu.

Clint ve Gina çok sıcak olduğundan ve susadıklarından dolayı yavaşladılar. Gina yürürken, küçük bir ses ona nazikçe *"Neden gerçekten ne istediğini Tanrı'ya anlatmıyorsun?"* diye önerdi.

"Bunu yapamam!" diye düşündü Gina.

"Neden olmasın?" diye ses devam etti. *"O'nun zaten senin ne istediğini bildiğini sanmıyor musun? Neden ona sormuyorsun?"*

"Tamam," diye düşündü Gina. *"Yapacağım."*

"Sevgili Tanrım," diye dua etti. *"Biliyorsun, şimdi çok aç ve susamış durumdayım. Ekmek yemek ve biraz su içmekten mutluluk duyardım. Ancak bunun delice olduğunu biliyorum. . . Ama gerçekten ne isterdim, ee, gerçekten ne isterdim, bir kaç kraker, biraz peynir ve portakal suyu! Amin."*

"İşte" dedi. "Allah'a karşı dürüst davrandı. Çılgın gözükse bile, İsa'ya kalbinde ne olduğunu anlatmıştı."

Kısa bir süre sonra, Gina artık yürüyüş yapmakla ilgilenmediğine karar verdi. Ağaçların altında büyük bir kayanın üzerine oturdu ve Clint'in çiçek çayırını görmeye devam ederken orada bekleyeceğini söyledi.

Gina ağaçların serin gölgesinden keyif alıyordu, birdenbire gölgeli ağaçların altına giren bir grup yürüşçü fark etti. Tanışma fırsatı için mutluydular, Gina ve gruptakiler bir süre konuşarak birbirlerine şu soruları sordular:

"Nerelisin?" "Tetons'u ilk ziyaretin mi bu?" "Ne zaman buraya geldiniz?"

Kısa bir süre sonra, küçük grup ayrılma zamanının geldiğine karar verdi. Sırt çantalarını yüklediler, elveda dediler ve patikayı takip ettiler.

Gina onları izlerken, aniden patikadaki son grup üyesinin önce tereddüt ettiğini ve sonra durduğunu fark etti. Geri dönerek, hızla Gina'nın bulunduğu yere yürüdü.

"Aç mısın?" "Susadın mı? Fazla bir şeyim yok-sadece biraz kraker, biraz peynir ve biraz portakal suyu. İster misin?"

Gina'nın gözleri faltaşı gibi açılmıştı. O anda konuşamadı, değerli hediyelerini almak için ellerini uzatarak fısıldadı: "Teşekkürler! Çok teşekkür ederim!"

Çocuklar bildiğiniz gibi, İsa bize güzel armağanlar vermeyi sever. O bizim dualarımızı duymayı sever. Bazen bize istediğimiz şeyi verir, bazen "bekle" der ve bazen "hayır" der. Fakat onun cevabı ne olursa olsun, sonunda her zaman bizim için en iyisi olduğunu biliriz!

Çok dikkatli dinlediğiniz için teşekkür ederim. Artık sessizce yerinize geri dönebilirsiniz.